GRAVERCENTRET

FEBRUAR 2025

SJÆLLANDSKE NYHEDER AFSLØREDE DÅRLIGE FORHOLD PÅ DØGNINSTITUTION

Tips og råd fra researchprocessen.

KARINA ODDERSHEDE DAHLGAARD
graverredaktør, Gravercentret

THOMAS TROENSEGAARD
journalist, Sjællandske Nyheder

Sjællandske Nyheder

GRAVERCENTRET

INDHOLD

INDLEDNING: Historien om Døgndiamanten i korte træk 4

ERFARINGER OG RÅD FRA PROCESSEN 6

- Afprøv hurtigt hypoteser hos ekspert 6
- Den stærke kilde: Når en "hjælper" åbner døre 7
- Kildearbejde – vind erfaringskildernes tillid 8
- Få fuldmagter fra kilderne 10
- Forelæggelse af kritik – sådan gjorde vi 11
- Aktindsigter – nøglen til vigtig dokumentation 12
- Vigtigheden af struktur – alle gode argumenter for at arbejde systematisk 13

Overtag let en sag fra kolleger 13

Sløseri førte til rod og forvirring 14

Sværere at overdrage til andre kollegeer 15

- Rolleforvirring i store projekter – hvem bestemmer hvad? 16
- Casebårne artikler – sådan valgte vi at formidle 17

ARTIKLERNE 18

VÆRKSTEDERNE 20

KONTAKT 22

INDLEDNING

Historien om Døgndiamanten i korte træk

I artikelserien "Døgndiamantens dunkle hemmeligheder" har Sjællandske Nyheder med hjælp fra Gravercentret afsløret en række uacceptable forhold på bostedet Døgndiamanten gennem de seneste år.

Nogle kommuner har permanent stoppet samarbejdet med det kommunale bosted i Holme-Olstrup pga. forhold, de har fundet uacceptable.

Flere anbragte unge fra Lejre Kommune, som har afbrudt samarbejdet med Døgndiamanten, påstår, at de har været udsat for vold og seksuelle overgreb begået af en ansat og en beboer. Overgrebene er anmeldt til politiet.

Artiklerne har belyst både behandlingen af de anbragte børn og unge samt personalets arbejdsmiljø.

Seksuelle overgreb og selvmordstruede unge

I artiklerne beskrives bl.a. farlige magtanvendelser, gentagne ydmygelser, ulovlige indespærringer og børn, der får det værre af at være anbragt på stedet.

I artikelserien beskrives også, hvordan flere beboere fra Døgndiamanten har udtrykt livslede. Én fortalte politiet: "Jeg skal bare dø" og "Jeg kan ikke mere."

Flere unge havde lagt sig på togskinnerne – det var ifølge en pædagog nærmest blevet en "trend." En pige, der var alvorligt selvmordstruet, lagde sig fire gange inden for 14 dage på skinnerne. I det sidste tilfælde nåede personalet ikke at få hende væk – men lokoføreren nåede at standse i tide.

De beskrevne forhold på Døgndiamanten kritiseres af Caroline Adolphsen, ekspert i anbringelser og professor i velfærdsret ved Aarhus Universitetet.

Mange bekymrede sig

Sjællandske Nyheder har i artikelserien "Døgndiamantens dunkle hemmeligheder" indtil videre afsløret, at forældre, ansatte, Socialpædagogerne, politiet og kommuner så sent som i 2023 og i starten af 2024 har udvist bekymring over forholdene på Døgndiamanten og henvendt sig til Socialtilsyn Øst og Næstved Kommune.

I slutningen af 2023 blev den daværende forstander sendt hjem og pr. 1 februar 2024 fyret.
Det har trods gentagne forsøg ikke været muligt for Sjællandske Nyheder at få ham i tale.

Næstved Kommune vil ikke svare på, hvad fyringen skyldes. Men Daniel Gottrup, centerchef for Center for Børn og Unge i Næstved Kommune, svarer til mediet, at alle bekymringerne er undersøgt og håndteret – bl.a. ved at hente en erfaren leder ind, som koncentrerer sig om den faglige kvalitet og arbejdsmiljøet.

I april 2024 gav Arbejdstilsynet Døgndiamanten et påbud om at sikre mere trygge rammer for de ansatte.

Støtte fra Gravercentret

Graverredaktører Rikke Dyrberg og Karina Oddershede Dahlgaard fra Gravercentret har støttet Sjællandske Nyheder i afdækningen, især i opstarts- og midtfasen. Det er sket gennem heldagsværksteder i Ringsted og ved at være tilgængelig løbende med gode råd på telefonen og mail til både freelancejournalist Thomas Troensegaard, områderedaktør Robert Andersen og nyhedsredaktør Henrik Madsen.

I denne metoderapport kan du læse udvalgte erfaringer fra Sjællandske Nyheders proces, som vi mener, at andre medier kan bruge til noget.

ERFARINGER OG RÅD FRA PROCESSEN

Afprøv hurtigt hypoteser hos ekspert

Vi undersøgte indledningsvist nogle påstande om økonomiske uregelmæssigheder på bostedet.

Først kontaktede vi økonomiprofessor Per Nikolaj Bukh, som har stor indsigt i døgninstitutioner. I en indledende researchsnak forklarede han, hvordan økonomien er skruet sammen, og hvad der kunne være værd at holde øje med.

Han fortalte blandt andet, at det som udgangspunkt er svært at fifle med økonomien for egen vindings skyld på et kommunalt bosted, hvor kommunen udbetaler lønnen. Per Nikolaj Bukh kunne dog fortælle generelt om små tricks, såsom at købe gaver til beboerne for kommunes penge og beholde dem selv eller tage på "inspirationsferier" for at undersøge feriesteder til beboerne, men i virkeligheden bare være på ferie.

Per Nikolaj Bukh ville gerne undersøge Døgndiamantens økonomi for os. Det krævede dog, at der var noget at se på.

Derfor søgte jeg nærmere i bostedets økonomi. Bostedets årsregnskaber kunne findes på tilbudsportalen, mens jeg hos Socialtilsyn Øst søgte aktindsigt i resten af Døgndiamantens økonomi med denne formulering:

"Jeg ønsker at søge aktindsigt i Døgndiamanten og dens underafdelingers økonomiske forhold. Det omhandler både budgetter, regnskaber, eventuelle revisionsprotokoller samt kommunikationen mellem jer og Døgndiamanten – herunder eventuelle bemærkninger og mødereferater."

Per Nikolaj Bukh fortalte, at økonomien overordnet så fin ud.

Vi kunne derfor afkræfte vores hypotese og i stedet fokusere på de sociale problematikker på Døgndiamanten.

Den stærke kilde: Når en "hjælper" åbner døre

Hele projektet startede med, at Camilla Jernberg, en ressourcestærk forælder til en tidligere beboer på Døgndiamanten, kontaktede både områderedaktør Robert Andersen, Sjællandske Nyheder og Rikke Dyrberg fra Gravercentret. Camilla Jernberg satte Næstved-redaktionen på sporet af den gode historie.

Efter at kolleger havde foretaget indledende research, havde redaktionen nogle bemandingsudfordringer, og jeg var så heldig at blive bedt om at gå ind i sagen – og overtage kontakten til den stærke hjælper, som Camilla Jernberg var for historien.

Camilla Jernberg var den stærke hovedkilde i den første artikel, vi udgav, men hun havde en endnu vigtigere – ja, faktisk afgørende rolle for projektet.

Hun var nemlig den hjælper, der åbnede for mange mulige vinkler og kilder. Jeg skrev og ringede meget med hende, og hun gav mig navne og numre på en række relevante ansatte, beboere og forældre og fortalte mig deres historie overordnet. Hun gav mig også navne og numre på folk, hun ikke selv kendte eller havde haft kontakt med, men som hun vidste, havde været på bostedet i det tidsrum, Sjællandske Nyheder ville undersøge.

Hun fungerede altså som en ekstra og meget værdifuld researchhjælp.

Camilla Jernberg vidste en hel del om Døgndiamanten, da hun selv havde undersøgt bostedet og forstanderen i en længere periode, inden vi begyndte. Hun havde derfor en masse hypoteser om Døgndiamanten, som vi kunne efterprøve. Mange af dem endte med at holde stik, da vi fik gravet dybere i sagen.

Det samme gør sig i øvrigt gældende for Rikke Dyrberg fra Gravercentret, som i tidligere jobs har beskæftiget sig med anbringelsesområdet og også tidligere været i gang med en undersøgelse af netop Døgndiamanten og forstanderen. Dette var et rent sammentræf, men Rikke Dyrbergs viden og hypoteser var også meget værdifulde for projektet, og hun havde mange relevante idéer til ting, vi kunne undersøge, og som Næstved-redaktionen fortsat kigger nærmere på.

Camilla Jernberg var desuden også behjælpelig til at tale med de andre kilder og fortælle, hvor vigtigt hun mente, sagen var. Det hjalp flere kilder til at ville stå frem.

Når nu Camilla Jernberg havde så stor en indflydelse på projektet, som hun havde, var vi opmærksomme på, om Camilla Jernberg var en troværdig kilde, der fortalte sandheden, eller om hun for eksempel havde en skjult agenda.

Derfor lavede vi et kort baggrundstjek på hende via Facebook for at sikre os, at hun var den, hun udgav sig for at være. Dernæst var vi opmærksomme på, om Camilla Jernberg kunne dokumentere de påstande hun kom med.

Det viste sig ikke at være et problem, da Camilla Jernberg havde gemt alverdens beskeder, mails, billeder og dokumenter, som hun kunne vise frem og bevise, at hun talte sandt. Dokumenterne stemte overens med, hvad vi fik fra andre kilder, og de blev også forholdt til kommunen.

Kildearbejde – vind erfaringskildernes tillid

Under projektet arbejdede vi meget med sårbare kilder, da mange af kilderne enten selv var socialt udsatte eller var forældre til en social udsat, som havde oplevet noget ubehageligt på bostedet.

Af samme årsag lagde jeg meget vægt på at opbygge et tæt bånd til kilderne, så de følte sig trygge ved at fortælle og stå frem med deres historie.

Konkret betød det, at jeg startede med at lave et forinterview med kilderne.

De fleste af kilderne havde jeg telefonnumre på, så jeg kunne ringe til dem direkte. I telefonen var jeg meget opmærksom på, at samtalen for dem kunne være meget personlig og grænseoverskridende, og jeg gik derfor ganske forsigtigt frem for at bløde dem stille og roligt op, så de havde lyst til at udtale sig til mig.

Jeg gik også meget op i at forsikre dem om, at vores samtale til en start kun var til baggrund, og at jeg ikke ville citere dem for noget af det, vi snakkede om.

Alt i alt var det vigtigste for mig, at de var trygge ved situationen og havde tillid til mig.

Efterfølgende besøgte jeg kilderne ansigt til ansigt for igen at opbygge tillid. Det betød konkret, at jeg kørte land og rige rundt for at møde kilderne hos dem selv i trygge rammer.

Her brugte jeg mange timer for at lære kilderne at kende, høre deres historier og ikke mindst få samlet al den dokumentation, de måtte have – billeder, mails, dokumenter osv.

Jeg lagde vægt på at fortælle dem, at jeg også snakkede med andre kilder, som havde oplevet det samme som dem, så de ikke følte sig alene. Det hjalp også til, at de ønskede at stille op med navn og billede.

Efter interviewene holdt jeg kontakten næsten dagligt med kilderne og stod til rådighed for at svare på spørgsmål. Hvis ikke de ringede med spørgsmål, ringede jeg selv en gang imellem for at opdatere dem og høre, hvordan de havde det, for at sikre, at de ikke var ved at få kolde fødder.

Jeg opdaterede samtidig ofte kilderne om, hvordan det skred frem med projektet. Især var kilderne interesseret i at få at vide, hvornår vi ville publicere artikler, og hvilke informationer og kilder jeg havde fundet frem til.

Da sagen betød rigtig meget for kilderne personligt, betød det meget for dem, at de fik opdateringerne.

Ligeledes lagde vi vægt på at informere kilderne om, hvilke konsekvenser det potentielt ville kunne have for dem at stille op med billede og navn og blive publiceret på blandt andet Facebook, hvor kommentarsporet ikke altid er kildens bedste ven.

Da kilderne i forvejen havde det svært, var det vigtigt at forberede kilderne på, at der netop kunne komme ubehagelige kommentarer eller beskeder i indbakken.

Samtidig forsikrede jeg dem om, at jeg ville stå til rådighed i processen, så de ikke var alene. Konkret fortalte jeg dem, at vi nok skulle øje med kommentarsporet, og at de altid kunne ringe, hvis de oplevede noget ubehageligt i forbindelse med publiceringen.

Af samme årsag lykkedes det os at få en masse kilder til at stå frem med navn og billede og fortælle deres følsomme og sårbare historier, uden at de følte sig utilpasse eller var bange for det.

Det var altafgørende for projektet.

Få fuldmagter fra kilderne

Dog havde jeg også en episode, hvor kildearbejdet fejlede. Jeg kørte nemlig helt til Jylland, hvilket er meget usædvanligt for Sjællandske Nyheder, for at interviewe en mor til en beboer, som endte med at trække sig, da jeg efterspurgte hendes datters journaler. Det viste sig nemlig, at moren ikke selv havde forældremyndigheden.

Så det er hvert fald en lektie, jeg tager med mig videre: Hav styr på, hvem der har forældre-myndigheden, så du kan få fat i journaler.

Det var nemlig vigtigt for vores dokumentation, at jeg fik journaler på alle de kilder, der medvirkede, så jeg kunne sikre mig, at de talte sandt, og at artiklerne ikke alene skulle være baseret på mundtlige kilders hukommelse og udsagn.

Det var både journaler fra læge og sygehus, ligesom det var journaler fra kildernes anbringelses-kommune angående det, der var blevet noteret om kilden, mens kilden boede på Døgndiamanten. Det gælder også den kommunikation, der har været mellem anbringelseskommunen og bostedet.

Flere af kilderne var usikre omkring at give os adgang til journaler fra sygehus osv., da de så det som en privat ting. Igen var det derfor vigtigt at opbygge tillid og forsikre kilden om, at journalerne var i sikre hænder hos mig, og jeg kun brugte dem til at gennemtjekke vores historie.

Det lykkedes mig på den måde at få samtykke fra samtlige kilder til at indhente journaler fra bostedet og læge/sygehuset og dermed sikre vores dokumentation.

I fuldmagten fik jeg kilderne til at skrive under på, at jeg fik fuldmagt til at søge "fuld aktindsigt i dokumenter, journaler og kommunikation fra opholdet på Døgndiamanten."

Det gjorde jeg ved at printe dokumentet ud og køre hjem til kilden, hvor de så kunne skrive under.

Hvad angår journaler fra læge og sygehus ringede jeg til kilderne og guidede dem til, hvordan de kunne få fat i journalerne. Sygehusjournalen kan tilgås via Sundhed.dk, hvor lægejournalen kan fås ved, at kilden selv ringer til lægen og beder om journalen.

Forelæggelse af kritik – sådan gjorde vi

I projekt Døgndiamanten fremlagde vi hård kritik af Døgndiamanten, Næstved Kommune og ikke mindst tidligere forstander Mikael Skak Pedersen.

Det var derfor ultravigtigt, at vi sørgede for at få forelagt al kritikken til de kritiserede parter i så god tid, at de havde tid til at reagere inden publicering.

Vi valgte i Sjællandske Nyheder at samle al kritikken i en kritikliste, som jeg sendte afsted til de kritiserede parter, hvorefter jeg inviterede mig selv på interview, så de havde mulighed for at kommentere kritikken, hvilket Døgndiamanten og Næstved Kommune takkede ja til.

Interviewet foretog jeg ansigt til ansigt, hvor jeg gennemgik hvert eneste kritikpunkt for at være sikker på, at de fik mulighed for at svare på det hele. Jeg var også opmærksom på at stille kritiske spørgsmål til hver af punkterne, som jeg senere skrev ind i artiklerne.

Mikael Skak Pedersen vendte til gengæld ikke tilbage. Derfor gjorde jeg meget ud af at sikre mig, at han havde set vores henvendelse. Af samme årsag ringede jeg gentagne gange og skrev sms'er og e-mails til ham på telefonnumre og mailadresser, som vi var sikre på, han benyttede.

Jeg kontaktede også hans nye arbejde for at få ham i tale, men lige lidt hjalp det.

Samtidig blev vi ved med at opdatere kritiklisten til ham og give ham muligheden for at kommentere sagen, når der dukkede nyt op.

Da vi var klar til publicering, mente vi derfor, at vi havde gjort alt, hvad vi kunne og burde for at forelægge kritikken for de kritiserede personer og organisationer.

Aktindsigter – nøglen til vigtig dokumentation

I projekt Døgndiamanten søgte vi en hel del aktindsigter. Vi søgte aktindsigt hos socialtilsynet, Arbejdstilsynet, politiet, anbringelseskommuner og mange andre steder.

Aktindsigterne gav os en masse skriftlig dokumentation, som vi kunne flette ind i casehistorierne og dermed underbygge de mange kilders fortællinger. Hvis de for eksempel fortalte om dårlige arbejdsforhold, kunne vi henvise til et påbud fra Arbejdstilsynet.

Aktindsigterne var derfor guld værd. Vi lærte dog også, at man hurtigt kan komme til at få rigtig mange dokumenter, som kan være svære at overskue.

Det er derfor vigtigt at afgrænse, når man søger aktindsigt, for at spare tid. Søger man får bredt, får man ikke blot mange dokumenter, men man kan også risikere, at det tager længere tid at få svar, eller at modtageren brokker sig over, at søgningen er for bred, og man alligevel bliver bedt om at afgrænse sig.

Vigtigheden af struktur – alle gode argumenter for at arbejde systematisk

Overtag let en sag fra kolleger

Før jeg kom ind i projektet, var der allerede oprettet et omfattende mappesystem i Google Drev, hvor både jeg, journalisterne før mig og mine redaktører og Gravercentret kunne læse med i al dokumentationen og følge med i logbogen over arbejdets udvikling.

Der var allerede søgt en masse aktindsigter hjem, før jeg kom ind i projektet, og de mange dokumenter var sorteret virkelig godt i drevet, så der f.eks. var en mappe med dokumenter fra socialtilsynet, Tilbudsportalen, Næstved Kommune, Arbejdstilsynet osv. Der var i hver mappe også lavet en undermappe med de vigtigste dokumenter og bekymringsskrivelser m.m.

Ligeledes var der allerede lavet en tidslinje over datoer for forskellige hændelser og henvisning til forskellige relevante dokumenter. Tidslinjen var ikke helt færdig endnu, men den pegede på ting, der ville være værd at undersøge.

Alt dette strukturerede forarbejde gjorde det for det første overhovedet muligt for mig at overtage projektet.

Hvis alle disse dokumenter, alle de tanker og det overblik kun havde boet lokalt på en kollegas computer eller i vedkommendes hoved, og jeg ikke havde mulighed for at få adgang til det, så skulle jeg starte fuldstændig forfra – og uden rigtig at være klar over, hvad historien var. Måske var Sjællandske Nyheder aldrig nået til at kunne udgive historien.

Men den høje grad af struktur – som Gravercentret virkelig slår på tromme for, at man anvender i undersøgende projekter – gjorde det også muligt, at jeg ret let kunne sætte mig ind i historien, læse alle dokumenterne, se, hvad de vigtigste dokumenter var, hvad der kunne være vinkler, og hvad der manglende at blive undersøgt.

Jeg oplevede, at struktur var temmelig afgørende for, at jeg kunne overtage projektet.

Sløseri førte til rod og forvirring

Alligevel mistede jeg selv til dels overblikket, fordi jeg kom til at sløse med at være struktureret. Jeg ved fra Gravercentret, at jeg ikke er den eneste – at det nok er den naturlige præference for en del journalister, måske mennesker i det hele taget, ikke at være mega tjekket med at gemme og sortere alting. Jeg ved også, at en af Gravercentrets vigtige pointer er, at graverprojekter har brug for struktur.

Trods Gravercentrets velmente formaninger om at holde fast i at arkivere alle dokumenter i drevet og opdatere logbogen med, hvilke skridt jeg havde foretaget hver dag, så fik jeg ikke gjort det i tilstrækkelig grad. Den erkendelse nåede jeg dog først til senere.

Jeg troede, at jeg godt kunne holde styr på historien i hovedet, og det var nok, at jeg selv kendte diverse dokumenter m.m. Derfor var der en række dokumenter, som bare lå i min indbakke eller på en eller anden mere eller mindre tilfældig placering lokalt på min computer.

Det gjorde det vanskeligt for mig at finde dokumenter, som mine redaktører eller Gravercentrets redaktører spurgte om. Men jeg havde også efterhånden fået så mange dokumenter, at jeg blev i tvivl om, hvad jeg havde læst og hvor, og om det var noget, jeg troede, eller noget, jeg vidste.

Jeg er i bagklogskabens ulideligt klare lys ikke i tvivl om, at det havde været bedre, hvis jeg hver eneste gang jeg fik nyt materiale havde brugt tid på at arkivere det på en overskuelig måde i fællesdrevet, og det ville også have været en fordel, hvis jeg i logbogen havde skrevet ting som: "I dag har jeg fået dokumenter om xx fra politiet, som viser yy (LINK)."

På den måde kunne Sjællandske-redaktørerne og Gravercentrets redaktører endnu bedre kvalificeret projektet, i stedet for at jeg på en måde kom til at stå alene med nogle vurderinger og beslutninger undervejs i processen, fordi de andre ikke vidste, hvad jeg havde fået hjem.

For det viste sig jo i bl.a. værkstederne, når vi så på specifikke dokumenter, at der kom flere perspektiver på end blot mit eget. F.eks. "Dette dokument er den stærkeste dokumentation, det skal da bruges direkte i formidlingen" eller "Gad vide, hvad der gemmer sig bag tallene i denne kolonne, det bør vi også undersøge nærmere."

Sværere at overdrage til andre kolleger

Jeg var kun ansat på Næstved-redaktionen til at arbejde med et antal vinkler om Døgndiamanten frem til publiceringen af dem. Nu er jeg på en anden redaktion, og Næstved-redaktionen arbejder selv videre med flere vinkler om Døgndiamanten.

Men i og med jeg ikke har fået gemt alt mit nye materiale og noteret i logbogen, hvad jeg har søgt hjem, hvad jeg har fået udleveret, hvad det kunne være interessant at skrive om, og jeg faktisk heller ikke rigtig kan huske det hele så godt længere, så er det blevet en tand vanskeligere for kollegerne i Næstved at komme videre med historien, fordi de f.eks. er i tvivl om, om Sjællandske Nyheder allerede har fået dokumenter, som de nu sidder og savner.

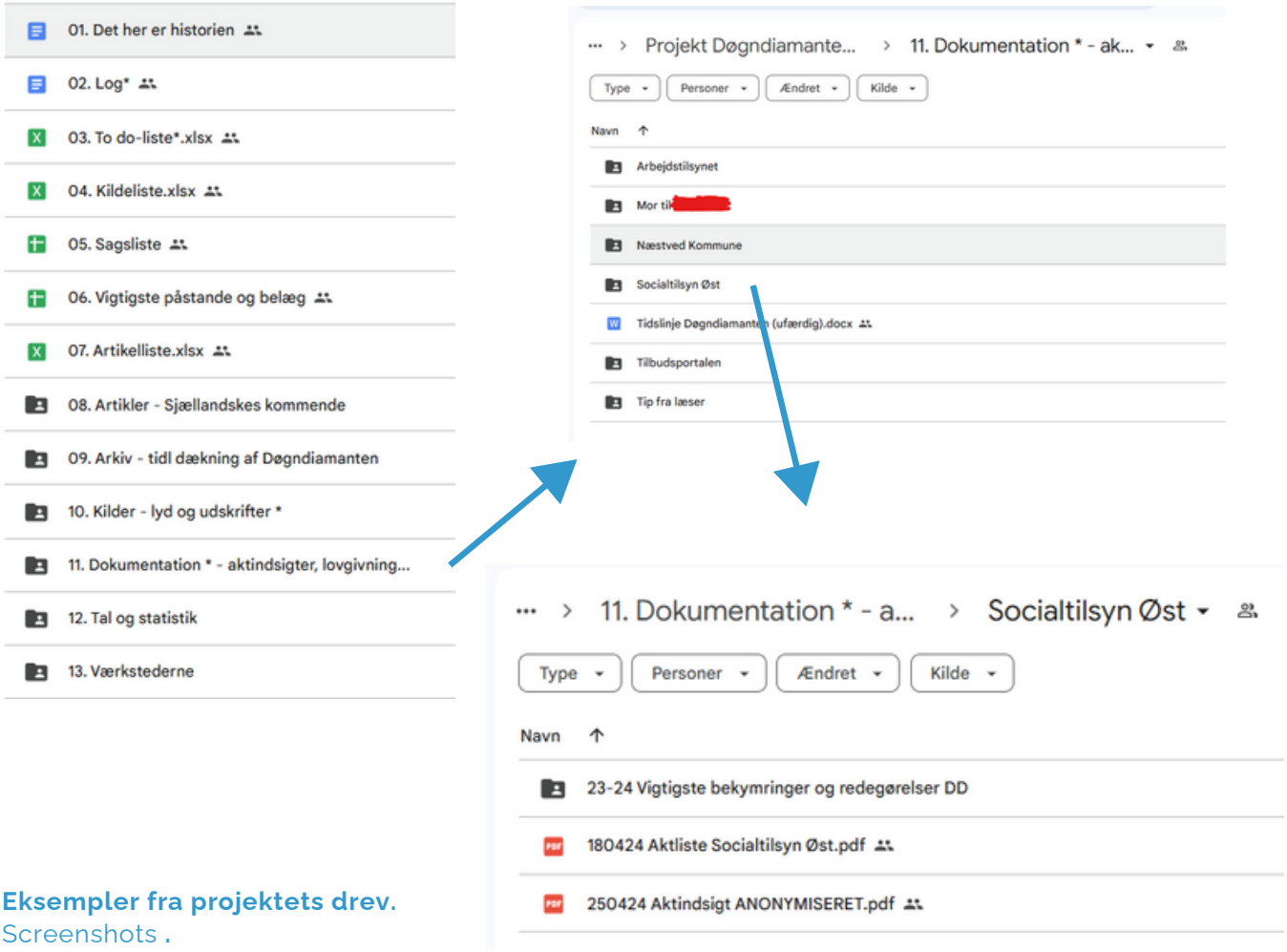

Eksempler fra projektets drev.
Screenshots .

Rolleforvirring i store projekter – hvem bestemmer hvad?

I projekt Døgndiamanten var rollefordelingen, at vi havde en journalist og to redaktører (områderedaktøren og nyhedsredaktøren for Sjællandske Nyheder) samt hjælp fra Gravercentret. Som journalist oplevede jeg, at det var svært at vurdere, hvem jeg skulle gå til om en specifik problemstilling, og jeg oplevede også, at der kunne være forskellige holdninger til en specifik problemstilling.

Til vores startværksted var rollefordelingen faktisk blevet klarlagt: at det skulle være områderedaktøren, som dels havde fået det oprindelige tip, dels havde været meget involveret tidligere i projektet og desuden har et godt kildenetværk til relevante kilder hos myndighederne, der var projektets redaktør og beslutningstager. Men da han startede projektet med at holde ferie, ville Sjællandskes nyhedsredaktør være min redaktør de første to uger. Jeg sad i øvrigt under hele projektet på samme adresse som nyhedsredaktøren og ikke med områderedaktøren, hvilket selvfølgelig også gjorde det mere nærliggende for mig at fortsætte kontakten med ham, jeg havde meget let adgang til face to face. En anden gang ville jeg nok foretrække at sidde på samme adresse som min redaktør på et større projekt.

Det var som journalist forvirrende at have to redaktører inde over projektet, selvom alle fire redaktører – altså også de to fra Gravercentret – havde gode og relevante input til projektet, som jeg kunne bruge. Det blev svært at navigere i, hvem jeg skulle gå til, og hvem der egentlig bestemte.

Jeg oplevede, at det var mere overskueligt og mindre forvirrende, da jeg senere i processen kun refererede til én redaktør.

Rolleforvirringen kom ud af en god ting: Alle var superengagerede i projektet og var opsatte på, at det skulle blive godt. Men derfor var det stadig ikke optimalt at sidde i midten af.

Efterfølgende har vi evalueret og fundet ud af, at vi internt en anden gang skal være endnu skarpere på, hvem på vores medie der er go to-redaktøren, og hvem der løbende i processen har beslutningskraft over hvad.

Casebårne artikler – sådan valgte vi at formidle

Vi besluttede os for at fokusere på casebårne artikler. Vi begyndte ligeledes artikelserien med en casebåren artikel frem for en nyhedsartikel.

Undervejs i projektet var der overvejelser om at "samle alt skytset" i en åbningsnyhed og lægge meget vægt på nogle af de skriftlige kilder, f.eks. bekymringsskrivelser fra de ansatte, et fagforbund og påbud fra Arbejdstilsynet.

På Sjællandske Nyheder betyder det dog meget for os at "have et ansigt" på historierne, så vi endte med at vælge at udnytte, at vi havde så gode kilder, som stillede sig frem med navn og ansigt. Dermed kunne jeg lave de helt nære menneskehistorier, hvor der kommer ansigt på, og casen og dennes oplevelser og følelser er i centrum.

Artiklerne blev vinklet på den enkelte persons historie, og så blev det skriftlige materiale enten brugt mere afdæmpet direkte i formidlingen som rygdækning for påstand om f.eks. et problematisk arbejdsmiljø. I andre tilfælde har vi valgt at lade den store viden, vi har fra det skriftlige materiale, være vores egne interne sikkerhed for, at det er fair og relevant kritik, der kommer fra de enkelte cases, fordi de er konkrete eksempler på de generelle problemer, som papirsporet afslører.

Fordelen har været, at rubrik og foto har kunnet være stærkt appellerende til vores brugere, som godt kan lide menneskehistorier.

En ulempe kan være, at kun læsere, der har haft adgang til og har læst artiklerne i deres fulde længde, er blevet klar over, at der har været nogle generelle problemer på bostedet, og at det ikke handler om én eller få enkeltpersoner.

ARTIKLERNE

Gravercentret har bistået med råd til de seks øverste af artiklerne på nedenstående liste.

Camillas søn blev tæsket jævnligt på bosted – blev vækket med spark i hovedet

Tidligere ansat står frem: – Bag murene skete der ting, der aldrig må ske

Tanja løb skrigende bort efter to måneders arbejde: – Jeg frygtede for mit liv

-Jeg blev svigtet. De ødelagde mit liv. Jeg fik det rigtig dårligt af at være der og måtte starte helt forfra

Ansatte: Fyret forstander lod unge tage stoffer og kaldte ansatte for rotter

Fyret forstander scorer nyt job: Nu er vi nødt til at reagere

Leder: Uhyggelige forhold bag kulissen – ministeren og kommunen må træde i karakter

Hærværk og chikane mod naboer til Døgndiamanten

Formand afviser uvildig undersøgelse efter stribe af afsløringer om bosted

Stærkt kritiseret forstander vandt pris for fremragende lederskab kort efter fyring – nu bliver den trukket tilbage

Camillas søn blev tæsket jævnligt på bosted - blev vækket med spark i hovedet

Ansatte - fyret forstander lod unge tage stoffer og kaldte ansatte for rotter

- Jeg blev svigtet. De ødelagde mit liv. Jeg fik det rigtig dårligt af at være der og måtte starte helt forfra

Tanja løb skrigende bort efter to måneders arbejde: - Jeg frygtede for mit liv

Tidligere ansat står frem: - Bag murene skete der ting, der aldrig må ske

Fyret forstander scorer nyt job: - Nu er vi nødt til at reagere

Screenshots fra sn.dk.
FOTOS: JENS WOLLESEN; THOMAS OLSEN OG PRIVAT

VÆRKSTEDERNE

Det var igen en fornøjelse at samarbejde med Gravercentret, der, som altid, er klar med kvalificerede ideer, skarp sparring og godt selskab. Og masser af guf til slutværkstedet.

Robert Andersen, områderedaktør,
Sjællandske Nyheder

Billeder fra projektets værksteder i Ringsted. FOTOS: KARINA O. DAHLGAARD

”

Gravercenterets erfaring med planlægning og struktur har formået at gøre et stort projekt, med et rod af informationer, overskueligt. Samtidig har deres støtte og sparring uden tvivl højnet kvaliteten af projektet.

Thomas Troensegaard
journalist, Sjællandske Nyheder

- FORÅR — Startværksted 1
- AUGUST — Startværksted 2 (nyt hold)
- AUGUST — Midtvejsværksted
- SEPTEM-BER — Slutværksted
- OKTOBER — Udgivelse

GRAVERCENTRET

SPØRGSMÅL? KONTAKT OS

Thomas Troensegaard
journalist, Sjællandske Nyheder
thomas.troensegaard@sn.dk
tlf. 28495050

Karina Oddershede Dahlgaard
graverredaktør, Gravercentret
karina@gravercentret.dk
tlf. 20194064

www.gravercentret.dk
gravercentret@gravercentret.dk